

YKSITYISTEIDEN SILTOJEN KUNTOARVIOINTI OHJATTUNA, TEKNISENÄ OPPILASTYÖNÄ

Y-teiden siltoja V-Suomessa on runsaasti, Mynämäen kunnan teettämässä kuntoarvioinnissa niitä löytyi rekisteröidyiltä teiltä 48 kpl. Muissa kunnissa lukumäärä on samaa luokkaa. Näistä lähinnä vain viime vuosina korjatut tai uusitut täyttävät nykyisen ajoneuvoasetuksen mukaiset kantavuudet ja mitat. Osa silloista on suorastaan vaarallisia, joille tiekuntien pitäisi asettaa välittömästi alhainen painorajoitus tai katkaista liikenne kokonaan oman vastuunsa vuoksi. Sama tilanne on muissa maakunnissa.

Myös yksityistiekuntia itsenäisine hallintoineen on suuri määrä, Varsinais-Suomessa niitä on n. 2200 kpl. Käytännössä yhtenäinen kuntoinventaario on ollut mahdotonta järjestää silloille, joissa kyseessä on ajoneuvokuormitusten aiheuttamat riskit. Mahdotonta se on ollut myös siksi, että useat vielä talkoohengessä toimivat tiekunnat eivät niele tutkimisen aiheuttamia varsin vaatimattomia kustannuksia. Liikenneviraston ja kuntien kiinnostus on samoista syistä vähäistä. Lyhytkin silta joutuu kuitenkin kestävänsä tukkirekan 27 tonnin telipainon ja sama koskee maatalouden uusinta kalustoa, jollaisille kuormituksille näitä ei ole aikoinaan mitoitettu.

Mutta miten y-tiestön siltojen kuntotietoa voi parantaa?

Suhtautuminen tiedon keräämiseen voisi olla uudenlainen – ei odoteta tilausta yksittäiselle kohteelle, vaan toimitaan taustaryhmänä ja hankitaan alustavaa y-tiestön siltojen (myös y-teiden) kuntotietoa oma-

aloitteisesti. Kriteerinä voisi olla aluksi se, että poimitaan kärkeen tärkeät kauttakulkutiet, joita käyttää myös ulkopuolinen ammattiliikenne. Taustaryhmän voi muodostaa: ELY, AMK, Tieyhdistys ja joku paikallisista tieisännistä. Tiekuntia pitää tietenkin informoida ja ottaa mukaan. Vanhat suunnitelmat ja talkootiedot monesti löytyvät tiekunnan arkistosta. Arvelen, että kustannus tällä menettelyllä jää pieneksi ja kohdevalinta järjestyy Elyn sekä tieisäntien avulla. Merkitys sen sijaan on huomattava, mm. Liikennevirasto on jo vuosia kaipaillut y-teiden käyttöä rajoittavia tilannetietoja liikennejärjestelmän kokonaiskuvan tueksi. Keskeistä lisäksi on se, että tarpeelliset korjaukset voidaan mitoittaa valtion peruskorjausavustusten raameihin ja vaikuttaa määrärahatarpeen perusteluihin.

Maakunnallinen koordinaattori(y-tieavustuksella) kentällä tarvitaan järjestelyyn, raportoinnin yhtenäisyydestä huolehtimiseen ja pitämään yhteyttä osapuoliin. Henkilö voi olla esim. tieisäntä tai opintonsa päättänyt ins./teknikko.

Salon Halikossa Turun AMK:n oppilastyönä on suoritettu syksyllä 2015 kuntoarvio Hyyperän y-tien huonokuntoisella sillalla ja päädytty esittämään sen uusimista. Minusta tämän raportin tyyppinen lähtötieto sillan rakenteesta, mitoista ja kunnosta antaa hyvän pohjan jatkotoimenpiteille. Sillan uusiminen on äskettäin siirtynyt allekirjoittaneen kontolle.

Jatko

Laajeneva tutkimistarve kohdistuu vanhojen siltojen betonirakenteisiin ja niiden käyttökelpoisuuden varmistamiseen ennen sillan peruskorjaussuunnitelman laatimista. Silmämääräisesti erottuvat kaikkein huonoimmat tapaukset, mutta vielä koossa olevista rakenteista pitäisi kohtuullisin kustannuksia porata näytteet ja tutkia. AMK:lla varmaankin on laboratoriovälineistö ja tutkimus voisi tapahtua ohjattuna oppilastyönä.

Siltojen korjaustarpeita ja kohdeaineistoa on runsaasti. Omassa arkistossanikin n. 150 paikkatiedoin ja kuvin tallennettua siltakohdetta odottaa jatkoselvittelyä. Mutta yksin tätä ei pysty organisoimaan moni-ilmeisen hallintobyrokratian sisällä.

Mynämäki 24.7.2016

Sakari Seppälä, ins.
tieisäntä
040-5463062